

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni

Art. 1. W ustawie z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U.z 2021 r. poz. 936):

1) w art. 6:

a) w ust. 1:

- pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
 - „6) w placówkach handlowych, w których przeważająca działalność polega na handlu prasą, biletami komunikacji miejskiej, kuponami gier losowych i zakładów wzajemnych;”,
 - 7) w placówkach pocztowych w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320), w których przeważająca działalność polega na świadczeniu usług pocztowych, o których mowa w art.2 ust. 1 tej ustawy;”,
- pkt 14 otrzymuje brzmienie:
 - „14) w przypadku sprzedaży ryb w gospodarstwach rybackich, ze statku rybackiego i placówkach handlowych zajmujących się odbiorem produktów rybnych oraz handlem takimi produktami;”,
- pkt 24 otrzymuje brzmienie:
 - „24) w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 września każdego roku kalendarzowego – w placówkach handlowych prowadzących handel wyłącznie maszynami rolniczymi lub częściami zamiennymi do tych maszyn, lub materiałami eksploatacyjnymi do maszyn rolniczych lub materiałami używanymi w trakcie bieżącej pracy maszyn rolniczych oraz narzędziami do wymiany części zamiennych w maszynach rolniczych;”,
- pkt 32 otrzymuje brzmienie:
 - „32) w placówkach handlowych, w których jest prowadzony wyłącznie skup produktów pochodzenia rolniczego takich jak: zboża, rzepak, buraki cukrowe i inne, oraz owoców, warzyw, runa leśnego lub mleka surowego;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeważająca działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2, 5–7 i 28–30, oznacza rodzaj przeważającej działalności wskazany we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021r. poz.955), jeżeli działalność ta stanowi co najmniej 50% miesięcznego przychodu ze sprzedaży, uzyskanego w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym jest prowadzony handel lub są wykonywane czynności związane z handlem.”;

c) dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Placówki handlowe, korzystające z wyłączeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5–7 i 28–30, są obowiązane do prowadzenia ewidencji miesięcznego przychodu ze sprzedaży, z podziałem na przychód z działalności określonej w ust. 1 pkt 2, 5–7 i 28–30 oraz przychód z pozostałej działalności.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 27, może korzystać z nieodpłatnej pomocy małżonka, dzieci własnych, dzieci małżonka, dzieci przysposobionych, rodziców, macochy lub ojczyma.

5. Osoby, o których mowa w ust. 4, nie mogą być pracownikami lub zatrudnionymi w placówce handlowej u przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 27.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 3, wzór tej ewidencji oraz szczegółową treść wpisów w tej ewidencji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego prowadzenia tej ewidencji oraz przejrzystości, kompletności i dostępności zawartych w niej danych.”

2) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega, kto:

- 1) wbrew zakazowi handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem po godzinie 14.00 w dniu 24 grudnia lub w sobotę bezpośrednio poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy, powierza wykonywanie pracy w handlu lub wykonywanie czynności związanych z handlem pracownikowi lub zatrudnionemu;
- 2) wbrew obowiązkowi określönemu w art. 6 ust. 3 nie prowadzi ewidencji miesięcznego przychodu placówki albo tę ewidencję prowadzi w sposób nierzetelny.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2021 r. poz. 936) weszła w życie z dniem 1 marca 2018 r. Przepisy w niej zawarte przewidywały stopniowe ograniczanie handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem w placówkach handlowych w niedziele i święta (art. 16 i 17 oraz art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy) oraz w dniu 24 grudnia i sobotę bezpośrednio poprzedzającą święta Wielkiej Nocy, a także katalog przypadków, gdy zakaz handlu i wykonywania czynności związanych z handlem nie obowiązuje (art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 6 ust. 1 ustawy). I tak, do końca 2018 r. zakaz, o którym mowa, nie obowiązywał w pierwszą i ostatnią niedzielę każdego miesiąca, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające pierwszy dzień Bożego Narodzenia i w niedzielę poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy. Z kolei w 2019 r. zakaz nie obowiązywał w ostatnią niedzielę każdego miesiąca, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające pierwszy dzień Bożego Narodzenia i w niedzielę poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy. Natomiast od 2020 r. wspomniany zakaz nie obowiązuje w ostatnią niedzielę przypadającą w styczniu, kwietniu, czerwcu i sierpniu, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające pierwszy dzień Bożego Narodzenia i w niedzielę poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy. W przypadku placówek handlowych wskazanych w art. 6 ust. 1 ww. ustawy zakaz nie obowiązuje we wszystkie niedziele i święta.

Początkowo ocena funkcjonowania przepisów ustawy dokonana z wykorzystaniem doświadczeń Państwowej Inspekcji Pracy zebranych podczas przeprowadzania czynności kontrolnych związanych z przestrzeganiem przepisów ustawy przez przedsiębiorców wykonujących zarobkową działalność handlową – wskazywała na wysoki stopień respektowania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Niemniej jednak inspektorzy pracy oceniali, iż niektóre przepisy ustawy nie funkcjonują zgodnie z intencjami ustawodawcy, postulując konieczność wprowadzenia do ustawy kilku zmian.

Warto przy tym zaznaczyć, iż na forum publicznym coraz rzadziej pojawiały się głosy kwestionujące cel, jaki przyświecał projektodawcom rozwiązań prawnych, które ograniczają działalność placówek handlowych w niedziele i święta. Celem większości proponowanych

wówczas zmian było doprecyzowanie i doskonalenie obowiązujących rozwiązań prawnych w zakresie ograniczenia handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni.

Z kompleksowej „Oceny wpływu ograniczenia handlu w niedziele” dokonanej przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii na początku 2019 roku, czyli rok po wejściu w życie ustawy, wynikało, że wprowadzenie ograniczenia handlu w niedziele nie wywołało negatywnych skutków dla handlu detalicznego – zaobserwowano nie tylko pozytywne aspekty związane z sytuacją mikroprzedsiębiorstw oraz małych sklepów, ale także większe zadowolenie pracowników i ich rodzin, rozwój usług turystycznych, noclegowych, restauracyjnych, tj. szeroko rozumianej ekonomii czasu wolnego, która zwiększa krąg beneficjentów ograniczania handlu w niedzielę na obszar całej gospodarki. Należy wyraźnie stwierdzić, że ograniczenie handlu w niedziele to wsparcie dla wielu innych branż, w tym: turystyki i agroturystyki, gastronomii, hotelarstwa, kolei lokalnych, rekreacji i kultury. Taka regulacja przynosi korzyści dla całej gospodarki kraju. Co więcej, ta sprawa dotyczy naszego modelu życia, a więc kwestii społecznych i kulturowych, wręcz cywilizacyjnych. To właśnie tego rodzaju względy przesądzają o ograniczeniach w handlu stosowanych w Europie w krajach tzw. „Starej Unii.”

Ostatecznie, projektowaną wstępnie pod koniec 2018 r. nowelizację ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę odłożono w czasie do chwili zakończenia okresu przejściowego i zebrania doświadczeń z funkcjonowania ustawy w jej docelowym kształcie.

Niestety, w miarę upływu czasu nasiliły się przypadki nieprawidłowego stosowania wyłączeń przewidzianych w art. 6 ust. 1 ustawy, pozwalających na prowadzenie handlu i wykonywanie czynności związanych z handlem w niedziele i święta. Dotyczy to w szczególności przypadków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6, 7 i 27 ustawy, tj. wyłączenia zakazu handlu:

- 1) w placówkach handlowych, w których przeważająca działalność polega na handlu prasą, biletami komunikacji miejskiej, wyrobami tytoniowymi, kuponami gier losowych i zakładów wzajemnych;
- 2) w placówkach pocztowych w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320);
- 3) w placówkach handlowych, w których handel jest prowadzony przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wyłącznie osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy zakaz handlu nie obowiązuje w placówkach handlowych, w których przeważająca działalność polega na handlu prasą, biletami komunikacji miejskiej, wyrobami tytoniowymi, kuponami gier losowych i zakładów wzajemnych. Przy

czym przeważająca działalność, o której mowa w wyżej wymienionym przepisie, oznacza rodzaj przeważającej działalności wskazany we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955).

Czynności kontrolne przeprowadzone przez inspektorów pracy wykazują, że przedsiębiorcy stosują powyższe wyłączenie w sytuacji, gdy faktycznie w prowadzonych przez nich placówkach handlowych – sklepach ogólnospożywczych lub sprzedających alkohol, prowadzona jest także sprzedaż wyrobów tytoniowych. W celu skorzystania z ww. wyłączenia, przedsiębiorcy zmieniają rodzaj przeważającej działalności w CEIDG i w rejestrze REGON, pomimo braku faktycznych podstaw do dokonania zmiany.

Wypada podkreślić, że inspektor pracy nie posiada uprawnień do badania czy działalność wskazana przez przedsiębiorcę jako przeważająca, ma taki charakter w rzeczywistości. W konsekwencji nie ma możliwości sprawdzenia, czy sprzedaż danych towarów ma faktycznie charakter przeważający. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, iż działalność przeważającą określa przedsiębiorca dla całej prowadzonej przez siebie działalności, zaś wyłączenia dotyczą poszczególnych placówek handlowych. Ponadto należy mieć na uwadze, że załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249) w pkt 25 i 26 *Zasad budowy klasyfikacji* zawiera unormowania dotyczące zmian przeważającej działalności jednostki. Zgodnie z tymi zasadami „jednostka może zmieniać swoją działalność główną jednorazowo lub stopniowo w ciągu pewnego okresu. Może to być spowodowane czynnikiem sezonowości lub wynikiem decyzji o zmianie profilu produkcji. Ponieważ wszystkie te przypadki powodują zmiany w zaklasyfikowaniu jednostki, zbyt częste zmiany działalności głównej mogą doprowadzić do braku spójności pomiędzy statystyką krótkookresową (miesięczną i kwartalną) i długookresową, w najwyższym stopniu utrudniając ich interpretację. Aby uniknąć zbyt częstych zmian, stosuje się zasadę stabilności. Zgodnie z tą zasadą, nowy rodzaj działalności powinien być działalnością główną przez co najmniej dwa lata, zanim zostanie zmieniona przypisana do jednostki dana działalność przeważająca”.

Po wejściu w życie ustawy pojawił się też problemem omijania zakazu handlu w niedzielę przez powoływanie się przedsiębiorców prowadzących placówki handlowe (początkowo głównie sklepy ogólnospożywcze należące do jednej z sieci franczyzowych) na wyłączenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy, tj. posiadanie statusu placówki pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Z czasem

tę lukę prawną zaczęły wykorzystywać także inne duże sieci handlowe, jak również mali przedsiębiorcy, czyniąc ograniczenie handlu w niedzielę coraz większą fikcją. Nie ulega wątpliwości, że w takich wypadkach mamy do czynienia ze zjawiskiem łamania zasady uczciwej konkurencji i interwencja staje się konieczna.

Na gruncie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe placówką pocztową jest jednostka organizacyjna operatora pocztowego lub agenta pocztowego, w której można zawrzeć umowę o świadczenie usługi pocztowej lub która doręcza adresatom przesyłki pocztowe lub kwoty pieniężne określone w przekazach pocztowych, albo inne wyodrębnione i oznaczone przez operatora pocztowego miejsce, w którym można zawrzeć umowę o świadczenie usługi pocztowej lub odebrać przesyłkę pocztową lub kwotę pieniężną określoną w przekazie.

W przypadku sklepów spożywczych posiadających podpisaną umowę agencyjną, sądy do których inspektorzy pracy kierują wnioski o ukaranie, uznają, że nie doszło do naruszenia zakazu handlu z uwagi na zawarcie przez obwinionych przedsiębiorców umów agencyjnych z operatorem pocztowym, co skutkuje uzyskaniem przez przedsiębiorcę statusu agenta pocztowego. Przy czym zdaniem sądów bez znaczenia jest to, jaki udział mają usługi pocztowe w prowadzonej działalności. W rozwiązaniu tego problemu interwencja ustawowa jest nieodzowna.

W związku z powyższym proponuje się nowelizację przepisów art. 6 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy (art. 1 pkt 1 lit. a i b).

Propozycja zmiany brzmienia **art. 6 ust. 1 pkt 6** ustawy polega na pominięciu w nim wyrazów „wyrobów tytoniowych”. Obecnie przedsiębiorca może skorzystać z wyłączenia zakazu handlu na podstawie tego przepisu uzasadniając to tym, że jego przeważająca działalność polega na sprzedaży detalicznej żywności, napojów i wyrobów tytoniowych (PKD 42.2). Jak wynika z przeprowadzanych czynności kontrolnych przepis w obecnym brzmieniu jest nadużywany, bowiem jest wykorzystywany przez przedsiębiorców, którzy w praktyce handlują przede wszystkim innymi towarami, niż wyroby tytoniowe (papierosy sprzedają niejako „przy okazji”), i z tego powodu nie mogą skorzystać z innego wyłączenia spod zakazu handlu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy. Proponowana zmiana nie wyłącza natomiast możliwości sprzedaży wyrobów tytoniowych w niedziele i święta. Nadal bowiem taka sprzedaż będzie możliwa przez placówki handlowe korzystające z wyłączenia spod zakazu handlu na podstawie innych przepisów (np. art. 6 ust. 1 pkt 1 dotyczącego stacji paliw płynnych).

Proponowana zmiana **art. 6 ust. 1 pkt 7** ustawy polega na przesądzeniu, iż z wyłączenia spod zakazu handlu mogą korzystać placówki pocztowe, których przeważająca działalność polega na świadczeniu usług pocztowych w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, a nie - jak to wynika z obecnie obowiązującej ustawy – wszystkie placówki pocztowe. Takie doprecyzowanie przepisu jest konieczne i oczekiwane społecznie ze względu na praktykę stosowania tego przepisu w obecnym jego brzmieniu. Polega ona na korzystaniu z wyłączenia spod zakazu handlu przez typowe placówki handlowe, które dzięki uzyskaniu statusu placówki pocztowej mogą prowadzić handel we wszystkie niedziele i święta, czego nie mogłyby czynić nie mając takiego statusu, bowiem zakres działalności handlowej prowadzonej przez takie placówki nie jest objęty pozostałymi wyłączeniami spod zakazu handlu zawartymi w art. 6 ust. 1 ustawy. Proponowana zmiana przepisu powinna zatem zapewnić możliwość korzystania z wyłączenia spod zakazu handlu zawartego w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy, zgodnie z pierwotnym założeniem, wyłącznie przez typowe placówki pocztowe świadczące usługi pocztowe w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, jednak także w przypadku, gdy takie placówki pocztowe prowadzą działalność handlową (co jest obecnie stałą praktyką), jednak wyłącznie, jako działalność dodatkową.

Część proponowanych zmian ma na celu uszczegółowienie i doprecyzowanie przepisów ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, które w praktyce okazały się niewystarczające by zapewnić realizację zamiaru ustawodawcy, w taki sposób, aby unormowania te nie budziły wątpliwości interpretacyjnych i tym samym służyły lepszemu stosowaniu przepisów ustawy w praktyce. Do tej grupy zmian należy zaliczyć propozycje doprecyzowania wyłączeń spod zakazu handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem, a także powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania pracy w handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem, o których mowa w **art. 6 ust. 1 pkt 14, 24 i 32 ustawy (art. 1 pkt 1 lit a projektu ustawy)**.

Proponowana zmiana w **art. 6 ust. 1 pkt 14** ustawy polega na zastąpieniu wyrazów „w przypadku sprzedaży ryb z burty” wyrazami „w przypadku sprzedaży ryb ze statku rybackiego”. Taka zmiana przepisu ma wyłącznie charakter redakcyjny i nie zmienia zakresu wyłączenia spod zakazu handlu określonego w tym przepisie.

Zmiana **art. 6 ust. 1 pkt 24** ustawy ma na celu dostosowanie brzmienia tego przepisu do praktyki funkcjonowania placówek handlowych prowadzących handel maszynami

rolniczymi i częściami zamiennymi do tych maszyn. W praktyce placówki handlowe prowadzące sprzedaż maszyn rolniczych i części zamiennych do tych maszyn sprzedają także, m.in. materiały eksploatacyjne i inne materiały używane w trakcie bieżącej, zwykłej pracy maszyny rolniczej, jak również narzędzia niezbędne do wymiany części zamiennych w takich maszynach. Zatem nieracjonalne i niepraktyczne jest dalsze utrzymywanie przepisu uchylającego zakaz handlu w odniesieniu do placówek handlowych prowadzących handel wyłącznie maszynami rolniczymi i częściami zamiennymi do tych maszyn, bowiem w praktyce takich placówek handlowych po prostu nie ma. Proponowana zmiana przepisu, poprzez jego uzupełnienie o „handel materiałami eksploatacyjnymi do maszyn rolniczych lub materiałami używanymi w trakcie bieżącej, zwykłej pracy maszyn rolniczych lub narzędziami do wymiany części zamiennych w maszynach rolniczych” będzie odpowiadać potrzebom i oczekiwaniom środowisk rolniczych, a jednocześnie nie naruszy istoty ustawy.

Natomiast zmiana w **art. 6 ust. 1 pkt 32** ustawy, polegająca na dodaniu w tym przepisie wyrazu „rzepaku” ma na celu poszerzenie zakresu stosowania wyłączenia spod zakazu handlu wskazanego w tym przepisie zgodnie z potrzebami i oczekiwaniami środowisk rolniczych sygnalizowanymi w dotychczasowym okresie stosowania ustawy.

W art. 1 pkt 3 projektu proponuje się dodanie w art. 6 ustawy nowych przepisów ust. 3-5.

W **art. 6 ust. 3** ustawy, zobowiązuje się placówki handlowe zamierzające korzystać z wyłączeń określonych w ust. 1 pkt. 2, 5-7 i 28-30, do prowadzenia ewidencji miesięcznego przychodu z określonych rodzajów działalności podlegających wyłączeniu z pod zakazu handlu, oraz przychodu z pozostałej działalności. Ta ewidencja przychodów ma umożliwić inspektorom pracy kontrolę czy dana placówka spełnia kryteria określone w ustawie.

Propozycja dodania w **art. 6 ust. 4** zmierza do określenia kręgu osób, z których nieodpłatnej pomocy mógłby korzystać przedsiębiorca będący osobą fizyczną prowadzący handel wyłącznie osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek. Taka propozycja zmiany przepisu jest akceptowana społecznie; w praktyce bowiem przedsiębiorca będący osobą fizyczną objęty wyłączeniem spod zakazu handlu w niedziele i święta na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 27 ustawy niejednokrotnie korzysta z nieodpłatnej pomocy członków najbliższej rodziny w czasie prowadzenia handlu w takie dni. Taka praktyka nie narusza celu ustawy, którym jest, m.in. zapewnienie wolnych od pracy niedziel i świąt pracownikom handlu i osobom wykonującym w handlu pracę na podstawie umowy prawa cywilnego. W dodawanym ust. 4 proponuje się zatem wskazanie zamkniętego katalogu osób, członków rodziny

przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, które mogłyby świadczyć nieodpłatną pomoc przy prowadzeniu handlu w takiej placówce w niedziele i święta. Proponuje się także, aby świadczenie takiej pomocy mogło mieć miejsce jedynie w tej placówce handlowej, w której przedsiębiorca będący osobą fizyczną osobiście wykonuje handel. Zapobiegłoby to ewentualnym praktykom polegającym na możliwości otwarcia jednocześnie kilku placówek handlowych należących do jednego przedsiębiorcy, które mogłyby być obsługiwane przez członków rodziny w sytuacji, gdy praktycznie tylko w jednej z nich przedsiębiorca może osobiście prowadzić handel.

W dodawanym **art. 6 ust. 5** proponuje się natomiast jednoznacznie przesądzić, iż członkowie rodziny udzielający nieodpłatnej pomocy przedsiębiorcy korzystającemu z wyłączenia spod zakazu handlu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 27 nie mogą być pracownikami ani zatrudnionymi w placówce handlowej prowadzonej przez takiego przedsiębiorcę.

Dodanie art. 10 ust. 2 stanowi konsekwencję obowiązku nakładanego na placówki handlowe w projektowanym art. 6 ust. 3 ustawy.

Proponuje się, aby projektowane przepisy weszły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (**art. 2 projektu**).

Projekt zakłada dodanie przepisu zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji miesięcznego przychodu ze sprzedaży, (o której mowa w art. 6 ust. 3) wzór tej ewidencji oraz szczegółową treść wpisów w tej ewidencji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego prowadzenia tej ewidencji oraz przejrzystości, kompletności i dostępności zawartych w niej danych.

Projektowana ustawa nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Proponowana ustawa przyniesie pozytywne skutki społeczne. Przywróci zasady uczciwej konkurencji oczekiwane przez podmioty przestrzegające ustawowego ograniczenia, oraz ograniczy zjawisko omijania zakazu handlu. Doprecyzowanie przepisów ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni powinno usunąć obecnie występujące niejasności, wątpliwości i spory związane ze stosowaniem tej ustawy w praktyce.

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.